

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/94/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313201345
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5313201345.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Kataríny Beniačovej, v právnom spore žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpeného splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou so sídlom O. X, F., proti žalovanému: I. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. XXXX, G., za účasti občianskeho združenia Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, adresa pre doručovanie P. O. Box 155, Bratislava 5, do 30. 06. 2016 majúceho postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, o zaplatenie 1.416,37 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/38/2013-149 zo dňa 20. marca 2014, takto

rozhodol:

Súd v konaní pokračuje so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, ako právnym nástupcom pôvodného žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783.

Rozsudok okresného súdu v časti splatnosti povinnosti uloženej žalovanému, v ktorej súd povolil žalovanému splácať istinu vo výške 1.205,19 eur s príslušenstvom v pravidelných splátkach po 30,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich alebo nedodrzaním jej výšky, potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu v časti trov konania mení tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 70,18 %.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žiadna zo strán konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 5C/38/2013-149 zo dňa 20. 03. 2014 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.205,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 06. 2012 do zaplatenia, trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku 84,50 eur a trovy právneho zastúpenia 189,60 eur, ktorú sumu súd povolil žalovanému splácať v pravidelných splátkach po 30,- eur mesačne, splatných vždy do 25. dňa toho - ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich alebo nedodrzaním jej výšky, na účet žalobcu, vo zvyšku žalobu zamietol.

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa na základe podanej žaloby domáhal voči žalovanému zaplata sumy 1.416,37 eur z titulu čerpania peňažných prostriedkov na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s príslušenstvom.

Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca poskytol dňa 22. 12. 2014 žalovanému revolvingový úver formou poskytnutia úverového rámca, na základe ktorého žalovaný čerpal ku dňu 26. 05. 2011 peňažné prostriedky v celkovej výške 3.030,- eur. Žalovaný sa úver zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 5 %, t. j. 48,- eur splatných vždy do 10. dňa mesiaca. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Z uvedeného dôvodu žalobca žiadal, aby žalovaný zaplatil dlžnú sumu vo výške 1.416,37 eur, pozostávajúcu zo sumy 1.205,19 eur predstavujúcej neuhradenú úverovú istinu, zo sumy 176,28 eur predstavujúcej dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie úveru a zo sumy 46,90 eur predstavujúcej náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 02. 11. 2011. Žalovaný súhlasil so zaplatením istiny vo výške 1.205,19 eur spolu so zákonnými úrokmi z omeškania. Nakoľko žalobca následne súhlasil s uložením povinnosti žalovanému zaplatiť len istinu spolu s úrokmi z omeškania a trovami konania, súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.205,19 eur.

Nakoľko žalovaný sa dostal do omeškania s plnením peňažného záväzku, súd ho podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, zaviazal na zaplata úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 06. 2012 do zaplata.

Nakoľko žalobca súhlasil s uhradením dlžnej sumy v splátkach, súd vzhľadom na finančnú situáciu žalovaného tomuto povolil uhradiť dlžnú sumu s príslušenstvom v splátkach vo výške 30,- eur mesačne, splatných do 25. dňa toho - ktorého mesiaca.

So súhlasom žalobcu súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len „O. s. p.“) a žalobcovi priznal trovy konania pozostávajúce zo zaplata súdneho poplatku vo výške 84,50 eur a trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby vo výške 189,60 eur.

2. Proti tomuto rozsudku čo do splatnosti uloženej povinnosti a trov konania podal žalovaný odvolanie, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Nesúhlasil s mesačnými splátkami vo výške 30,- eur, nakoľko sa bez svojej viny ocitol v takom postavení, že by splácanie dlhu voči žalobcovi mohlo mať pre neho a účastníkov jeho rodiny nepriaznivé následky. Už dlhšie obdobie nemá žiaden príjem, od 03. 03. 2014 je práceneschopný a nie je schopný pokryť ani svoje základné potreby a potreby rodiny. Bol mu diagnostikovaný diabetes v pokročilom štádiu, dlhšiu dobu bol hospitalizovaný. V dôsledku zhoršenia jeho zdravotného stavu sa mu zvýšili i výdavky na lieky a inzulín.

Nesúhlasil ani s vyčíslením trov právneho zastúpenia, ktoré boli vyčíslené zo sumy 1.416,37 eur, nakoľko súd ho zavial uhradil žalobcovi iba sumu 1.205,19 eur, a teda odmena za 2 úkony právnej služby predstavuje len 165,70 eur. Súd tak žalobcovi priznal vyššie trovy právneho zastúpenia o 23,90 eur.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

4. Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 1K 23/2014-225 zo dňa 20. 12. 2014 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz, z ktorého dôvodu došlo v zmysle § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu začatia konkurzného konania (ďalej len „zákon č. 7/2005 Z. z.“) k prerušeniu konania. Podľa oznámenia správcu konkurznej podstaty žalovaného zo dňa 28. 08. 2015 si žalobca v zákonnej lehote uplatnil pohľadávku priznanú napadnutým rozsudkom. Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 1K/23/2014-416 zo dňa 19. 03. 2019 bol konkurz na majetok žalovaného po splnení konečného rozvrhu výťažku zrušený. Z údajov Obchodného vestníka č. 237/2018 s dňom vydania 10. 12. 2018 pod č. K093785 bolo zistené, že žalobca ako jeden z nezabezpečených veriteľov bol uspokojený vo výške 276,89 eur. Nakoľko súd nezistil, že by bol podaný návrh na oddĺženie podľa § 166 zákona č. 7/2005 Z. z. a zrušením konkurzu nezanikajú pohľadávky veriteľov, ktorí neboli počas konkurzného konania uspokojení, odvolací súd po zrušení konkurzu na majetok žalovaného pokračoval v konaní a odvolanie žalovaného prejednal.

5. Vzhľadom na to, že krajský súd vo veci rozhodoval za účinnosti nového procesného kódexu, zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), účinného od 01. 07. 2016, bol povinný pri

svojom postupe aplikovať novú právnu úpravu (§ 470 ods. 1 C. s. p.) s tým, že účinky procesných úkonov uskutočnených do 31. 06. 2016 ostali zachované (§ 470 ods. 2 C. s. p.). Zároveň súd v odôvodnení prispôbil terminológiu novej právnej úprave.

6. Predtým než odvolací súd vo veci rozhodol, z výpisu z obchodného registra zistil, že žalobca v priebehu odvolacieho konania, dňom 29. 09. 2016, zanikol v dôsledku cezhraničného zlúčenia so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciovou spoločnosťou, zapísanou v obchodnom registri Paríž pod číslom 542 097 902 RCS Paris, so sídlom na adrese 1 boulevard Haussmann 75009 Paríž, Francúzska republika, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, ktorá ex lege vstúpila do všetkých práv a povinností právneho predchodcu.

7. Podľa § 64 C. s. p. ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

8. Ust. § 61 C. s. p. spája procesnú subjektivitu (spôsobilosť byť stranou/účastníkom civilného konania) predovšetkým (s výnimkou prípadov, v ktorých ju zákon priznáva i iným subjektom) so spôsobilosťou mať práva a povinnosti, ktorá je upravená v ust. § 7 a § 18 Občianskeho zákonníka. V zmysle ust. § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby. Právnické osoby, ktoré sa zapisujú do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, môžu nadobúdať práva a povinnosti odo dňa účinnosti zápisu do tohto registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak (§ 19a ods. 2 Občianskeho zákonníka). Výmazom právnickej osoby z obchodného registra zaniká právna subjektivita právnickej osoby a zároveň aj spôsobilosť byť účastníkom konania. Ak po začatí konania zanikne právnická osoba, ktorá je účastníkom konania, v zmysle § 64 C. s. p. súd pokračuje v konaní s jej právnym nástupcom a ak právneho nástupcu niet, konanie zastaví.

9. Vzhľadom na to, že pôvodný žalobca zanikol v dôsledku zlúčenia s inou obchodnou spoločnosťou - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, akciová spoločnosť, so sídlom v Paríži, Francúzska republika, odvolací súd pred rozhodnutím vo veci samej rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, a to v zmysle § 64 C. s. p.

10. Následne krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 1 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p. v spojení s § 470 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnutý rozsudok v časti splatnosti uloženej povinnosti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o trovách konania podľa § 388 ods. 1 C. s. p. zmenil.

11. Odvolanie žalovaného čo do splatnosti uloženej povinnosti vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné.

12. Z napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd pri určení splatnosti uloženej povinnosti aplikoval ust. § 160 ods. 1 vety druhej Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. 06. 2016. Z ust. § 160 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že lehotou na splnenie povinnosti uloženej v rozsudku je v zásade lehota troch dní. Citované ustanovenie ale súdu umožňovalo, vzhľadom na osobitné okolnosti každého prípadu, určiť aj lehotu dlhšiu, prípadne určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach, pričom súd určil zároveň výšku splátok a podmienky splatnosti. Hľadiská pre úvahu súdu ak má priznať žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, výhodu splátok, sú najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného i v konaní prejavená snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania, skutočnosť, či by prípadné nedodržanie plnenia jednotlivých splátok nebolo vzhľadom k osobným pomerom príliš ťaživé a pod.

13. Vychádzajúc z uvedeného podľa názoru odvolacieho súdu je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalovanému umožnil uhradiť dlh v splátkach vo výške 30,- eur mesačne správne, keď súd prvej inštancie pri určení výšky splátok akceptoval návrh žalovaného na pojednávaní dňa 10. 10. 2013. Rovnako na pojednávaní dňa 20. 03. 2014 žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu súhlasil s

výškou splátok 30,- eur mesačne. Pokiaľ žalovaný v odvolaní poukazuje na svoj nepriaznivý zdravotný stav (s trvaním pracovnej neschopnosti do 03. 03. 2014, t. j. i v čase druhého pojednávania vo veci), tento, ako je zrejme z predloženej lekárskej správy, trval už v čase druhého pojednávania, kedy žalovaný so splátkami v uvedenej výške súhlasil. V tejto súvislosti nemožno opomenúť ani skutočnosť, že splátky určené súdom sú dokonca nižšie než boli splátky dohodnuté v zmluve o úvere (48,- eur). Vzhľadom na uvedené skutočnosti nepovažoval odvolací súd odvolanie žalovaného v časti splatnosti uloženej povinnosti za dôvodné, keď nepriaznivá finančná situácia žalovaného nemôže byť dôvodom zbavenia sa povinnosti dlžníka plniť svoje záväzky.

14. Za dôvodné však odvolací súd považoval odvolanie žalovaného čo do výroku o trovách konania.

15. Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

16. Podľa § 142 ods. 2 O. s. p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

17. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. Podľa § 255 ods. 2 C. s. p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Podľa § 262 ods. 1 C. s. p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

20. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, civilnoprávne sporové konanie je ovládané jednak zásadou zodpovednosti za výsledok, podľa ktorej strana, ktorá mala v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie svojho práva (§ 255 C. s. p., predtým § 142 O. s. p.), jednak zodpovednosťou za zavinenie zastavenia konania, podľa ktorej strana, ktorá zavinila zastavenie konania je povinná nahradiť trovy konania protistrane (§ 256 C. s. p., predtým § 256 ods. 1 O. s. p.).

22. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania aplikoval ust. § 142 ods. 1 O. s. p., vychádzajúc z plného úspechu žalobcu, a to i napriek tomu, že žalobu v časti sumy 211,18 eur zamietol. Vzhľadom na uvedené bol žalobca úspešný len v rozsahu 85,09 %, v rozsahu 14,91 % bol úspešnou stranou konania žalovaný. Čistý úspech žalobcu tak predstavuje 70,18 % (úspech žalobcu 85,09 % - neúspech žalobcu 14,91 %). Z uvedeného dôvodu odvolací súd, považujúc odvolanie žalovaného v tejto časti za dôvodné, napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania zmenil a žalobcovi podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 C. s. p. voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 70,18 %, o ktorých výške následne rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal výšku odmeny za jeden úkon právnej služby, súd prvej inštancie v zmysle § 10 ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb správne vychádzal z výšky peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka, určenej pri začatí poskytovania právnej služby, výška trov konania, ktorých náhrada bola žalobcovi súdom prvej inštancie priznaná je však, z dôvodu nezohľadnenia čiastočného neúspechu žalobcu, nesprávna.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 2 C. s. p. Nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní v časti úspešný i neúspešný, odvolací súd žiadnej zo strán konania, vrátane občianskeho združenia, ktoré do 30. 06. 2016 vystupovalo na strane žalovaného a ktorému v konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

24. Vo zvyšnej časti (čo do uloženia povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.205,19 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01. 06. 2012 do zaplatenia a výroku, ktorým súd vo zvyšku návrh zamietol), ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal odvolací súd rozsudok okresného súdu nedotknutý.

25. V závere odvolací súd pre úplnosť dodáva, že nakoľko v zmysle § 52 zákona č. 7/2005 Z. z. vyhlásením konkurzu zanikajú úpadcove jednostranné právne úkony, ak sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, mimo iného plnomocenstvá, neuviedol v hlavičke rozhodnutia splnomocneného zástupcu žalovaného JUDr. Laidslava Ščuryho, advokáta so sídlom v G., ktorý žalovaného v konaní pôvodne zastupoval.

26. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)